

Sessió 3, 20 de gener

1. Lèxic, viatges

2. Separació en sil·labes:

taula actuació autèntic
impermeable

nou vivien aerosol paciència

Del dossier, exercicis 1, 2 i 3 de la pàgina 10

3. La vocal neutra

Full de l'altre dia: final de paraula, exercici 5

Teoria: pàgina 12 i principi de la 13

exercicis 2,3 i 4 de les pàgines 14 i 15

A/E a l'interior d'una paraula,

exercici 3 del full de l'altre dia

Teoria: final de la pàgina 13

exercici 3 de la pàgina 15

Com es pronuncia la A/E

Totes les noies que vivien al poble tenien una arracada de color verd que no els agradava gens.

Compte! de, en, per, el, els, les, que, pel, pels

4. Lectura

Intel·ligència emocional

El concepte d'intel·ligència emocional va ser popular a partir del llibre de Daniel Goleman Intel·ligència emocional 1995. El psicòleg Goleman va recollir en el seu llibre una sèrie d'estudis i investigacions sobre el funcionament i les característiques de la intel·ligència humana. Va fer un recull de les aportacions de diferents teòrics: pedagogs i psicòlegs que han aprofundit sobre com aportar més intel·ligència a les emocions.

El precursor havia estat també el psicòleg Edward Thorndike, que va introduir el concepte d'intel·ligència social. Ell va definir-la com l'habilitat per comprendre i dirigir les persones i actuar amb saviesa en les relacions humanes.

La visió clàssica de la psicologia fins a finals del segle XIX no relacionava la intel·ligència amb les emocions. Definia i mesurava la intel·ligència en relació amb dues capacitats: la lògica matemàtica i la capacitat lingüística. Els tests d'intel·ligència mesuraven amb un coeficient d'intel·ligència (CI) i, suposadament, assignaven un número a la intel·ligència de cadascú. Aquesta visió reduccionista no tenia en compte que hi havia diverses capacitats més que influencien en l'èxit, en les relacions humanes i en la vida en general.

El coneixement de les pròpies emocions: el coneixement d'un mateix (la capacitat de reconèixer els propis sentiments en el mateix moment en què apareixen). Constitueix la pedra angular de la intel·ligència emocional.

La capacitat de controlar les emocions: la consciència d'un mateix. És una habilitat bàsica que ens permet controlar els sentiments i adequar-los al moment.

La capacitat d'automotivar-se: el control de la vida emocional i la subordinació a un objectiu resulten essencials per mantenir l'atenció, la motivació i la creativitat. L'autocontrol emocional, la capacitat d'ajornar la gratificació i controlar la impulsivitat, és una habilitat fonamental per aconseguir l'èxit personal.

El reconeixement de les emocions dels altres: l'empatia és la capacitat de sintonitzar amb els senyals subtils que indiquen quines necessitats tenen els altres o què és el que volen o desitgen. És posar-se en el lloc de l'altre.

El control de les relacions: és l'habilitat per relacionar-nos adequadament amb les emocions dels altres. La competència o la incompetència social i el desenvolupament d'aquestes habilitats estan relacionats amb la popularitat, el lideratge i l'eficàcia interpersonal.

Howard Gardner, psicòleg de la Universitat de Harvard, va exposar la seva teoria de les intel·ligències múltiples. Ell defensà una visió més àmplia de l'existència de diferents tipus d'intel·ligències sectorials. Va definir diferents tipus d'intel·ligències:

Logicomatemàtica, lingüística, visual-espacial, corporal cinestèsica, musical, naturalista,

5. Llibre: Nadia Ghulam

6. VxL

7. Algunes errades ens els textos:

... de una cançó, de una manera fantàstica

dos tortugues

Les adresas, las plantes

El don de la creativitat

cuan

Ella es una persona simpàtica
No l'agrada cap heroi de ficció
... se me dona bé

8. Estructura de l'oració

9. Gens/Massa/res

10. Verbs

Posa les formes dels verbs que tens entre parèntesis en la forma adequada:

1. Jo (ser) anglesa i tu andorrana.
2. Tu (tenir) divuit anys i ella en seixanta-tres.
3. Nosaltres (estar)..... cansats d'aquest curs.
4. Elles (venir)..... sempre quan la classe ja ha començat.
5. Tu (llegir)..... el diari abans d'entrar a classe.
6. Jo no (rebre)..... res i, en canvi, vosaltres ho tot.
7. Jo no em (decidir) mai a fer això.

9. No sé per què vosaltres (prohibir) de fer això.
10. Jo (dir-se)..... Núria. I vosaltres, com ?
11. Elles (tenir)..... moltes ganes d'anar a prendre alguna cosa.
12. Ells sempre (dividir) el producte dels seus robatoris entre set.
14. Jo no (fer)..... res durant els matins.
15. Elles (dormir)..... mot
16. Jo (entendre)..... el que em diuen.
17. Jo (riure) dels seus acudits.
18. El meu cosí (viure) en un poble d'Astúries.
19. Jo (viure)..... en una casa molt senzilla.
20. Jo no (conèixer)..... la seva germana.
21. Vosaltres (llegir) abans d'anar a dormir.
22. Jo cada any (anar)..... de vacances a Sibèria.
23. Tu (beure)..... un got de taronjada.
24. Jo (aprendre)..... amb moltes preguntes indiscretas.
25. Jo (moure)..... el pastís.
26. Vosaltres (viure) massa bé.
27. Jo no (aparèixer) en cap dels capítols.
28. Ella (desaparèixer) perfectament la resposta de l'enigma.
29. Vosaltres (riure) amb la teva veïna.
30. Tu (perdre)..... els estreps.

31. Ell (estendre) la roba.
32. Em (témer) que no ho sé fer.
33. Jo (treure) la pols de la taula.
34. Jo no (pretendre) que ho feu tot bé.
35. Elles (agafar) les claus per entrar a casa.
36. Tu sempre (interrompre) la casa.